

CSOÓRI SÁNDOR

Te rám hagyod élő világodat

*Ha nem volnál, már én se volnék,
s nem kerülné meg szemem a Földet
helyetted is. Talán egy sziklát nézne
vagy egy földön vergődő,
megszakadt lovat.*

*De jó, hogy gyakran hátrafordulsz,
s mindent látsz újra,
amit még én se látatok.
Szomszédunkban épp
egy óriási gödröt ásnak,
hogy a Föld ütőereit
mások is megláthassák.*

*Nekem nem kellene
többé már nagy csodák,
elég, ha te valamit megcsodálsz,
viszed karodon
a nemrég született
csöppecske megváltónkat,
hogy egyetlen árnyék se
takarbassa el.*

*Végül a halál lesz majd
nagy közös szerelmünk.
Te rám hagyod élő világodat,
én pedig az enyémet adom.*

Te vagy most

*Te vagy most az egyetlen élő,
aki a hangtalan éjszakák és a
komor fásorok helyett hozzám beszélsz.*

*A favágók már rég otthagyták
az erdőt,
a vadak nyomát,
s egyedül csak te susorogsz nekem
az irgalom völgyeiből,
hogy taszítsam el közelemből
a halált, pofozzam föl,
mint egy arcátlan utcagyereket
és csakis a te kezéd árnyékát figyeljem,
amelyben ott van az örök kosár
tele almával és alkonyati fénnel.*

Zene a szíved körül

*Ha nem volnál,
talán már én se volnék,
és nem kerülgetné szemem
álmotlanul a Földet helyetted is.
Legföljebb komor sziklákat
nézegetnék csak elképedve
egy hegy tövében, mintha Isten
kibullott zápfogát bámulgatnám.*

*De te csak némán mosolyognál,
mint hogy ha azt üzenéd:
elegendők neked a kis csodák is:
rigó egy szalmaszállal
a torony tetején,
egy vágató ló a subanó folyóban,
sörénye száll, csapong,
akár a csábító angyaloké,
akik után rohan a Nap is,
rohan, rohan és zene lesz minden zajból,
zene, zene a szíved körül.*

[*Csoóri Sándor versei*]

Égi rajz

*Egyszer csak jön az őrület
s kutyák robangálnak össze-vissza,
az erdőkből és a városokban is.
Kutyák, kutyák, amelyek
nem tudnak megszólalni.*

*Csoda, hogy nem rebbennek szét a fák,
a bokrok továbbra is nyugton ülnek,
mintha csak álom volna az egész.
Úgy látok mindent bebunytt szemmel,
ahogy a háborúkat is gyakran látom.*

*Fejembe kapok, mint akit fejbe lőttek
és saját vérével koronázza meg magát,
de megy, megy előre
városokon és országokon át,
mint valami makacs látomás.*

*Az vagyok én is magamnak:
makacs káprázat, égi rajz,
boldog őrület, hogy itt a Földön
erdőkben, városokban
mindenki láthat.*

*Gyerünk előre, gyerünk százfelé,
itt a kezem van, amott a szemem,
aki nem ismer még, megismer hamar,
az őrületet szeretem, lángolok érte,
néha olyan a kedvem, mint a tengereké.*

Az ürömi tenger

Csoóri Sándor (1930) Ürömon él. A *Hitel* alapítója és főszerkesztője. Legutóbbi kötete: *A szétzilált nemzet* (2010).